

การพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน Develop Basic Thai Word Content Skills in The Animal Category Content Exercises for Students Can be Practiced Through Exposure

พรณก สุวรรณรัตน์^{1*}, พัชยากรณ์ พูลเกตุ² และโสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช³

Pornkanok Suwannarat^{1*}, Patchayakorn Poonkate² and Sapon Chaiwatanakulwanich³

^{1*}นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาศาสตร-ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร-ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร-ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹*4th year student in Special Education-Thai language, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

²Lecturer in Special Education-Thai Language, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

³Assistant Professor Dr. Department of Special Education-Thai Language, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: pornkanok.suwannarat@gmail.com

Received: March 18, 2024; Revised: June 13, 2024; Accepted: November 19, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยหมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยพบว่า 1.นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ทำให้ผลรวมจากทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 2.นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังเรียนรู้โดยแบบฝึกทักษะการเขียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

Abstract

The objectives of this research are: 1. To develop skills in writing basic Thai words for animals. Using writing skills exercises For students with hearing impairments Grade 1 2. To compare the results of writing basic Thai words in the animal category between before and after using the writing skill practice exercises. For students with hearing impairments Grade 1, the population group is Grade 1 students, semester 1, academic year 2023, School for the Deaf, Songkhla Province.

The research results found that 1. Students with hearing impairments have problems with writing basic Thai words for the animal category. They have skills in writing basic Thai words for the animal category after studying using writing skills exercises. As a result, the total results from the skills in writing basic Thai words in the animal category after studying increased. 2. Students with hearing impairments have problems in writing basic Thai words for the animal category. They have skills in writing basic Thai words for the animal category after learning by practicing writing skills. Higher than before studying with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Basic Thai Word Writing Skills Practice, Academic Achievement, Ability to Write Basic Thai Words

บทนำ

การศึกษาในระดับประถมศึกษาถือว่าการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งผลต่อตัวนักเรียน เพราะถือว่าการเริ่มต้นทักษะการเขียนที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการต่อยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น การเรียนรายวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาสามารถต่อยอดการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ในรายวิชาหรือศาสตร์อื่น ๆ เพื่อเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาการเรียนการสอน หากนักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ จะส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเข้าใจ หรือจดบันทึกเนื้อหาต่าง ๆ ในอนาคตได้ ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ไม่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การเขียนเป็นเป็นทักษะที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้และความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้รับสารได้เข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับสมบัติ ศิริจันดา (2554, น. 88) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนมีความสำคัญในใช้ในการสื่อสาร ประกอบอาชีพ จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดีให้ทันต่อโลกต่อเหตุการณ์ ดังนั้นทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงจำเป็นต้องจัดการการเรียนรู้สำหรับนักเรียน เพราะนักเรียนต้องใช้ทักษะการเขียนในการเรียนรู้ทุกแขนงวิชา หากการเขียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพก็จะส่งผลต่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ในระดับที่สูงขึ้นไป และทำให้ได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ วัลภา ศศิวิมล (2531, น. 24) ทักษะภาษาไทยยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาวิชาอื่น ๆ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพมนุษย์จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อติดต่อสื่อสาร การสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดหมายของหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องมีการฝึกฝนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อให้นักเรียนมีทักษะสามารถติดต่อสื่อความหมายได้ เพราะถ้าผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะพูดไม่ชัดหรือเขียนไม่ถูกต้องนอกจากจะทำให้สื่อความหมายไม่ตรงตามที่ต้องการแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพอีกด้วย

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือผู้ที่สูญเสียการได้ยินหรือได้ยินน้อยกว่าบุคคลปกติทั่วไป เนื่องจากเด็กมีข้อจำกัดในการฟัง ทำให้ต้องพัฒนาในด้านทักษะการเขียน ซึ่งเป็นอีกทักษะที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (เจียมจิต ถวิล, 2550, น. 5) จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาด้านการเขียน เช่น การเรียงคำผิดประโยค การเขียนสลับคำ ซึ่งสอดคล้องกับที่ผดุง อารยะวิญญู (2542, น. 23-24) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรู้คำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคผิดภาษา ดังนั้นปัญหาการเขียนจึงเป็นปัญหาที่สำคัญและสมควรได้รับการพัฒนาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา เปิดการสอนในระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการได้ศึกษาทักษะการเขียน และการสะกดคำของนักเรียนโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสังเกตจากการสอนในคาบพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าที่ตั้งไว้ นักเรียนเขียนคำได้ไม่เกิน 3 คำใน 20 คำ และมีนักเรียนบางคนไม่สามารถเขียนได้เลย สมรรถภาพที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการเขียนและการสะกดคำ ปัญหา คือ

นักเรียนไม่สามารถเขียนและสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยได้ ซึ่งการสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียน

ในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนนั้นสามารถทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งที่สำคัญอีกวิธีหนึ่ง คือ การสอนให้เขียนพร้อมกับการสะกดคำ การเขียนพร้อมกับการสะกดคำ คือ การที่เขียนคำนั้น ๆ ไปพร้อมกับการสะกดคำไปพร้อม ๆ กันทีละตัว ว่าในคำ ๆ นั้นมีพยัญชนะต้นอะไร มีสระอะไรบ้าง มีวรรณยุกต์อะไร และมีตัวสะกดอะไร ดังที่ วารุณี ศิริมาศ (2556, น. 63) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะการเขียนเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ที่จัดทำขึ้นมาเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนจนเกิดความชำนาญและนำความรู้ไป ใช้ได้อย่างถูกต้อง แบบฝึกทักษะจะทำให้ นักเรียนเข้าใจบทเรียนและมีพัฒนาการทางการเขียนได้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงคิดค้นแบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะการเขียนและสะกดคำ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทักษะการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดสงขลา โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาการเขียนสะกดคำให้ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นกว่าเดิมและบรรลุตรงตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ที่กำหนดให้นักเรียนเขียนและสะกดคำได้ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้อง เรียนได้ตามปกติกับเพื่อนในระดับชั้นเดียวกัน มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและต่อยอดในการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยหมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ช

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design

1. ประชากร

1.1 กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกทักษะการเขียน

2.1.1 คำศัพท์พื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำ ได้แก่ กบ แทะ กุ้ง ไก่ กระต่าย กระรอก จิ้งจอก จิงโจ้ งู เต่า ปู เป็ด แพะ ลิง หนู หมา หมู หอย เสือ นก เมื่อครูผู้สอนสอนเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ในครั้งนั้นจบเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนจะให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะการเขียน ซึ่งในแบบฝึกทักษะการเขียนในแต่ละครั้งจะมีคำศัพท์ 2 คำ

2.2 แบบทดสอบการวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการจัดการเรียนภาษาไทย เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการเขียน เรื่อง คำพื้นฐานในบทเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เป็นแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ มีเกณฑ์เป็นรายข้อตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน โดยจะให้นักเรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเป็นเวลา 50 นาที และเมื่อครูผู้สอนสอนเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำ ได้แก่ กบ แทะ กุ้ง ไก่ กระต่าย กระรอก จิ้งจอก จิงโจ้ งู เต่า ปู เป็ด แพะ ลิง หนู หมา หมู หอย เสือ นก และนักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะ

การเขียนเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นเวลา 50 นาที

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบฝึกทักษะการเขียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการเขียน

3.1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เอกสารหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือการสอนหนังสือเรียน แบบฝึกหัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.1.3 สร้างแบบฝึกทักษะการเขียน

3.1.4 นำแบบฝึกทักษะการเขียน ไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ด้านเนื้อหาด้านสื่อหรือเทคโนโลยีและด้านการออกแบบหรือกระบวนการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = ควรปรับปรุง

ซึ่งเกณฑ์การแปลผล (พิสนุ พองศรี, 2549) คะแนนความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 5 ซึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 4.90 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

4. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำพื้นฐานในบทเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 30 นาที ใช้สอนแผนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง โดยใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง

5. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำพื้นฐานในบทเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5.2 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง เรื่อง คำพื้นฐานในบทเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำพื้นฐานในบทเรียน

5.4 ศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5.5 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ เรื่อง คำพื้นฐานในบทเรียน จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 30 นาที

5.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดเกณฑ์ ได้ดังนี้

5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = ควรปรับปรุง

ซึ่งเกณฑ์การแปลผล (พิสนุ พงศรี, 2549) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.50 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	เหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนนความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 5 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนประโยคมีคะแนนเฉลี่ย 4.79 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

5.8 แบบฝึกทักษะการเขียน ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์

6. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนคำพื้นฐานในบทเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

6.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนคำพื้นฐานใน บทเรียน

6.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

6.3 สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนอย่างละจำนวน 1 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ

6.4 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาและวัตถุประสงค์ โดยการหาค่า IOC ซึ่งการให้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

6.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 ได้จำนวนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 ฉบับ แล้วนำมาพิมพ์ เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยหมวดสัตว์ หลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับดีมาก 3 คน และระดับดี 4 คน ซึ่งทำให้มีผลรวมจากทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังเรียนอยู่ในระดับ ดี

2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 1 แบบฝึกทักษะการเขียน
(ที่มา: พรกนก สุวรรณรัตน์, ผู้เขียน)

จากผลการวิจัยสรุปผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ของ ความต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-
1	5	16	11	10.5	+10.5	-0
2	4	14	10	9.5	+9.5	-0
3	2	11	9	8.5	+8.5	-0
4	3	9	6	5.5	+5.5	-0
5	2	10	8	7.5	+7.5	-0
6	1	7	6	5.5	+5.5	-0

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน	ลำดับที่ของ ความต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)	$D = Y - X$		+	-
7	3	12	9	8.5	+8.5	-0
					$T = 20 \quad T = 0^*$	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยหมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

ทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้ทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ของนักเรียนหลังใช้ชุดฝึกสูงขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยมีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นไปตามลำดับ คือ 1.) ชี้นำ โดยครูเปิดเพลงสวนสัตว์ให้นักเรียนดู พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบเพลง ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเพลงว่า มีสัตว์อะไรบ้าง 2.) ชี้นำสอน ครูอธิบายชื่อสัตว์แต่ละตัวพร้อมกับเขียนและสะกดคำเป็นภาษามือ ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน 3.) ชี้นำสรุป ครูเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้สื่อ Canva ซึ่งให้นักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบโดยให้นักเรียนออกมาเฉลยคำตอบหน้าห้องเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียน ซึ่งจะเน้นให้นักเรียนปฏิบัติและกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถจำหลักการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ได้โดยสอดคล้องกับทฤษฎีและหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึก ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 60 -61) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน และได้สรุปลักษณะของแบบฝึกไว้ ดังนี้ แบบฝึกที่ดีควรคิดได้เร็วและสนุก ปลูกความน่าสนใจเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนในระดับชั้นนั้น ๆ และแบบฝึกที่ดีที่ดีควรสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย ควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ทั้งในและนอกบทเรียน และควรเป็นแบบที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

ทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพประกอบทุกคำ มีความหลากหลาย มีสีสัน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เป็นวิธีการสร้างแรงดึงดูดให้นักเรียนสนใจการเรียนและมีสมาธิจดจ่อกับการเรียน การใช้สื่อประกอบหลายอย่างจะช่วยให้เด็กมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น (ธัญสินี ฐานะ, 2554) กล่าวไว้ว่า ชุดการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการสอนที่นำนวัตกรรมและกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาบูรณาการ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นชุดฝึกทักษะแต่ละชุดประกอบไปด้วยสื่ออุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและชุดฝึกทักษะที่นำมาใช้ประกอบกับการเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ดำรงค์ศักดิ์ มีวรรณ (2552, น. 17)

ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางการอ่าน ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการสอนปรับใช้และแบบฝึกทักษะการเขียน จะเน้นให้นักเรียนเขียน เป็นขั้นตอนในการลงมือปฏิบัติซ้ำ

นอกจากนั้นความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา นั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุจิตตรา แก้วโต (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการใช้เกมการสะกดคำที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าเกมการสะกดคำวิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.68/88.58 ความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมการสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมการสะกดคำมี ความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยหมวดสัตว์ หลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม 3 คน ดี 4 คน ซึ่งทำให้มีผลรวมจากทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังเรียนอยู่ในระดับ ดี
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะกาเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้ใหม่และผลที่เกิดต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น

สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจให้กับสังคม คุณครู และคนในชุมชน เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และวิธีการช่วยเหลือ สนับสนุน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหรือบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและความกรุณาจากอาจารย์พัชยาภรณ์ พูลเกตุ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยทั้ง 2 ท่าน และ นางอรอชฌา ถานะยานิ ครูพี่เลี้ยงที่ปรึกษา ที่กรุณาสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำและชี้แนะแนวทางแก่ผู้วิจัย ตลอดจนตรวจสอบแนะแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วย และดูแลความเอาใจใส่อย่างยิ่งตลอดมา ในทุกขั้นตอนการทำวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์และยังเป็นแบบอย่างปูชนียบุคคลอันทรงคุณค่ายิ่งทางด้านวิชาการและเมตตาธรรม ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ ประสบการณ์ และมองเห็นถึงคุณค่าของงานวิจัยมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พัชยาภรณ์ พูลเกตุ รองศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช ที่กรุณาช่วยให้คำแนะนำและเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านเทคโนโลยี และด้านการออกแบบการเรียนรู้ หรือ กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนแนะแนวทางการทำงานวิจัยและแก้ไขข้อบกพร่องคุณภาพเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพอย่างดีที่สุด

ขอขอบพระคุณคุณครูอรอชฌา ถานะยานิ ครูพี่เลี้ยง โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์และช่วยเหลือในการศึกษาการทำวิจัยในครั้งนี้ ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ผู้วิจัยหวังว่า วิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาและสนใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนหรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาได้

เอกสารอ้างอิง

- เจียมจิต ถวิล. (2550). ชุดเผยแพร่ความรู้ความผิดปกติของการสื่อความหมาย เรื่องหูตึงในเด็ก เล่ม 8. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี.
- ธัญสินี ฐานะ. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านทักษะกระบวนการการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ดำรงศักดิ์ มีวรรณ. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยชุดกิจกรรมแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พิสนุ พองศรี. (2549). วิจัยทางการศึกษา “แนวคิดทฤษฎี” (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.
- วัลภา ศศิวิมล. (2531). การสร้างแบบฝึกการเขียนตัวสะกดการันต์สำหรับนักเรียนระดับปริญญาตรีปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูพิษณุโลก (วิจัยสารสนเทศ). พิษณุโลก.
- วารุณี ศิริมาศ. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านใจความตามทฤษฎีโครงสร้างประโยค ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ เจตคติต่อวิชาภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 4 "รัฐประชาอนุเคราะห์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุจิตตรา แก้วโต. (2545). ผลการใช้เกมการสะกดคำที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: อีเคบุ๊กส์.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส.